

[Enggaard.]

nem, at de to partier har bundet sig til at gennemføre skatteudskrivningen med 91 pct. af skalaen næste år, helt uanset udfaldet af den afstemning om EF, som skal holdes den 2. oktober, en afstemning, som jo vil vende op og ned på det næste års økonomiske grundlag. Vi finder i venstre, at denne aftale mellem flertallets to bestanddele virker så meget mere grotesk, som disse to partier jo har et diametralt modsat ønske om, hvordan EF-afstemningen skal falde ud. Jeg synes, det er en enestående situation, at regeringens parlamentariske basis i den økonomiske politik her bygger på to vidt forskellige forudsætninger. Det kan efter min mening kun medvirke til at forstærke utryghedsfølelsen ved hele denne affære.

Som det er anført i betænkningen, kan venstre ikke medvirke ved gennemførelsen af disse 9 lovforslag. Selve denne afgørelse sker som bekendt ved tredje behandling, hvornår det nu end måtte blive.

De ændringsforslag, som er stillet til en række af de 9 lovforslag, er jo af vidt forskellig karakter. Nogle går i forbedrende retning, f. eks. rutebilbestemmelsen, som jeg har omtalt, andre er af teknisk art, og atter andre går i en retning, som vi må være modstandere af. Vi mener derfor, det vil være rigtigt, at vi ikke i forbindelse med afstemningerne ved anden behandling begærer en formel afstemning om de stillede ændringsforslag, men at vi lader vor stilling til dette lovkompleks give sig udtryk ved tredje behandling.

Dahlgaard: Jeg havde ikke tænkt mig at gøre nogen bemærkninger i anledning af de lidt pinagtige begivenheder omkring udskrivningsprocenten, hvor det jo nu er endt med, at regeringen og socialdemokratiet vedstår aftalen om, at denne procent skal der først lovgives om endeligt efter den 2. oktober. Men da hr. Orla Møller har været lidt inde på det, er der et lille problem, som jeg godt vil nævne, og som mit måske lidt sarte sind har hæftet sig ved — det er et punkt, hvor jeg håber, hr. Orla Møller kan hjælpe mig til afklaring. Jeg har egentlig stedse haft den opfattelse, at aftalen om, at udskrivningsprocenten først skulle endeligt fastsættes i begyndelsen af den nye samling, også skulle opfattes sådan, altså sådan at procen-

ten først skulle fastsættes endeligt i den nye samling. Jeg har opfattet det som en aftale, der havde et realt indhold, et realt indhold, der fornuftigvis gik ud på, at inden den endelige fastsættelse af udskrivningsprocenten fandt sted, skulle man have rådighed over den viden, som man først kan have efter den 2. oktober, og som man ikke kan have i dag.

Nu er jo i realiteten udskrivningsprocenten sat fast. Det, man har udskudt, er en rent lovteknisk registrering af en beslutning, der allerede er truffet, truffet ved aftale mellem to af de fem partier, som var parthavere i den oprindelige beslutning. Det problem, som mit sarte sind hæfter sig ved, er, om dette, som vel ikke kan kaldes aftalebrud, dog i hvert fald ikke er omgåelse af en aftale, og jeg ville gerne, om hr. Orla Møller kunne tage sin pudseklud frem og gøre dette problem lidt klart for mig og for folketingets øvrige medlemmer.

Hr. Orla Møller sagde noget i retning af: fra oppositionspartiernes side kræver man — forstå det, hvo der kan — at aftalen om, hvornår denne udskrivningsprocent skal fastsættes, bliver fastholdt, skønt afgørelsen faktisk allerede er truffet. Ja, nu behøver man jo ikke i og for sig at give forklaringer på, at man ønsker at fastholde en aftale. Man behøver slet ikke at gøre undskyldninger i den anledning. Men jeg vil erindre om, at jeg allerede under første behandling og bestandig under udvalgsforhandlingerne har udtrykt ønsket om, at ikke blot fastsættelsen af udskrivningsprocenten, men også den øvrige lovgivning, vi beskæftiger os med, afventede den viden, som vi først kan have, når vi kommer ind i begyndelsen af oktober måned. Der er jo ikke noget, der haster. Den hamstring af afgiftsbelagte varer, som man frygter, har jo fundet sted. Det er politisk begrundet, men altså dårligt politisk begrundet, at man fremskynder gennemførelsen af denne lovgivning. Jeg har også sagt i udvalget, at hvis man udskød det samlede kompleks til efter den 2. oktober, så var vi fra det radikale venstres side parat til at gå ind i en mere nuanceret stillingtagen til de enkelte forslag, end der er anledning til på det foreliggende grundlag.

Man kan jo spørge nu bagefter, om dette mellemspil med udskrivningsprocenten og tidspunktet for dens fastsættelse har været heldigt eller uheldigt, og givet er det vel, at